

Hwad Behagas?

Somnia plus vigili quam dormienti nocent

Bellmanssällskapets medlemsblad

N:o 1 Anno 2021

"Ett fruentimmer loppar sig vid ljus". Pehr Hilleström (1732–1816). Nat.mus. Om några loppor som planerade sin aftonvard "på en liten skönhets bröst" – se s. 12.

Årsmöte 2021 **3.** Nordstjärnan till J. Massengale **4.** Bellman, Bonniers och Carl Larsson **6.** Gravidikt över ett barn **11.** Loppvers **12.** Hökens gata **5 14.** Bellman på Nya Zeeland **16.** Nya medlemmar **18.** Bacchi Calender **19.** Vandringar i vår **20.**

Kära vänner!

I senaste säsongen av SVT:s programserie *Helt lyriskt* gör artisten Julia Frej en i mina öron fantastiskt fin tonsättning och tolkning av Bellmans gravdikt till en död flicka, bara två år gammal. Han skrev ”En blomma, när till afton lider”, till sin svägerskas och svägers dotter Sofia Ulrica Lindström, som hade dött i kopporna i februari 1779.

Jag ser Julia Frejs tolkning med en förhoppning inför framtiden: att fler dörrar till Bellmans värld ska komma att öppnas och att fler ska förstå att Bellman kan gripa och drabba oss på sätt som vi inte trodde var möjligt. Som att ge tröst när ett litet barn har gått bort. Det är stort när ord skrivna för 250 år sedan lyckas med det.

(Dikten återges på s. 11)

Vi kommer att genomföra årsmötet den 25 april 2021, förmodligen med hjälp av videolänk. Då lämnar jag också över ordförandeklubban till min efterträdare – som jag härmed vill önska all lycka till i arbetet med detta väldigt fina litterära sällskap!

Mats Hayen
Ordförande

BELLMANSSÄLLSKAPET

Ordförande Mats Hayen mats.hayen@stockholm.se	Redaktion Hwad Behagas? Catharina Grünbaum catharina.grunbaum@explicare.se	Postadress: Bellmanssällskapet c/o Kristian Gustavson Fyrverkarbacken 42 112 60 Stockholm
Vice ordförande Carina Burman Carina.Burman@littvet.uu.se	Protokollsekreterare Jonas Nordin jonas.nordin@kultur.lu.se	E-post: sallskapet@bellman.org
Sekreterare, webbredaktör Jennie Nell jennie.nell@littvet.su.se	Webbmästare Eva Frykevall eva@frykevall.com	Hemsida: www.bellman.org
Skattmästare Kristian Gustavson kristiangustavson@gmail.com	Övriga ledamöter Christian Bratt chr.bratt3a@gmail.com	Sällskapets pg: 45 19 50-0
Arkivarie Olof Holm olofholm49@gmail.com	Bengt Jonshult embarkeringen@gmail.com	
Klubbmästare Hans-Jacob Bonnier nisse@bonnier.se		

BELLMANSSÄLLSKAPET

ÅRSMÖTE 2021

Söndagen den 25 april kl. 14

på Nedre Manilla, Djurgårdsvägen 232

Hur årsmötet praktiskt kommer att gestalta sig beror, som alla förstår, på coronaläget. Förhoppningsvis kan vi samlas, om än i begränsat antal. Årsmötesförhandlingarna kommer också att sändas på nätet.

Om läget medger det planerar vi någon form av program efter årsmötesförhandlingarna.

Vi kommer att hålla våra medlemmar underrättade på hemsidan **bellman.org** och genom e-nyhetsbrevet till er som har uppgivit e-post-adress. (Skicka den till vår skattmästare Kristian Gustavson kristiangustavson@gmail.com)

Saknar du e-postadress men ändå vill ha underrättelser, sänd ett sms till 073-988 14 39 med texten ”Skicka gärna sms från Bellmanssällskapet till ... (ditt namn)” – så försöker vi ordna saken den vägen.

Tack kära medlemmar som håller ut och stöder Bellmanssällskapet. Måtte vi snart förenas i en skål för bättre tider.

James Massengale får Nordstjärnan

Kungen har vid ordenskapitel tilldelat musikforskaren professor James Massengale Nordstjärneorden för hans insatser för svensk kultur.

Om inte Olof Åhlström hade varit sjöunge vi inga Bellmansånger, ty det var han som tryckte musiknoterna till Epistlarna och Sångerna. Och tror ni mig inte kan ni se på de fem, sex epistlar som av olika skäl inte kom med i Åhlströms musiknoter 1790. Dessa var en gång *visor* men har genom sin brist på musik dömts till att vara enbart *dikter*; de har blott lästs, de har tystnat. Det vill säga, en av dem återfick musiken i tidigt 1800-tal. Och så har nyligen genom James Massengale ytterligare en epistel – den i 1790 års utgåva ratade ”Mutterporten är stängder” – återfått sin musik, som vi kunde läsa om i senaste Bellmansstudier.

James Massengale, kalifornisk professor och sedan femtio år världens främsta kännare av den äldre svenska visan och dess nordiska och internationella mot-

svarigheter, visade redan i doktorsavhandlingen 1972 hur Bellman går tillväga när han förändrar och nyanserar det musikaliska material han utgår från, för att få text och musik att förenas, till att bli som Kellgren sade ”systerligt förent”. Och redan i avhandlingen identifierar Massengale fler än 50 förut okända melodiförlagor. Sen följde trettio år av musikkommentarer till Standardupplagan av Bellmans Skrifter, där åtskilliga gamla visor återfått sin musik. Genom sin metod att analysera texten strofiskt och metriskt – och genom djupa arkivkunskaper – kan Massengale spåra musiken, en metod som han har arbetat med för en lång rad visdiktare från 1600- och 1700-talen. Materialet har generöst ställts till forskningens tjänst. Olof von Dalin, den flitigaste av alla svenska visdiktare, lämnade efter sig 2 400 visor, ytterst få med musik, men James Massengale har inom

Foto: Mats Hayden

ramen för Vitterhetssamfundets Dalinutgåva börja återge åtskilliga av dem deras glömda melodier.

James Massengale har på så sätt rekonstruerat en viktig och tidigare bortglömd del av det svenska kulturarvet – ett arbete som inte kan överskattas. Det är av fundamental betydelse för såväl forskare som utövare. Numera har trubadurer börjat sjunga Dalin igen. I djup tacksamhet över vad denne amerikan har givit oss tillbaka av vår egen kultur har Bellmanssällskapet samlat Musikaliska

Akademien och Svenska Akademien, Svenska Vitterhetssamfundet, Olof von Dalinsällskapet och Sällskapet Gustaf III och föreslagit James Massengale till Nordstjärneorden. Och nu har han till vår glädje fått den.

Dessutom är Jim, vår hedersledamot, en synnerligen sympatisk person, en generös forskare bland andra forskare. Nordstjärnan lyser på en värdig mottagare.

Olof Holm

EN BELLMANHISTORIA HOS BONNIERS

I förra numret av Hwad Behagas? stod att läsa om den Carlénska Bellman-upplagan på Adolf Bonniers förlag. Här fortsätter historien sedan sonen Isidor tagit över driften av förlaget efter faderns död 1867.

Av Kristian Gustavson

Isidor Bonnier (1848–1925) såg nog fram mot att avlägga sin mogenhetsexamen vid Stockholms Lyceum våren 1867. I hans ljusnande framtid hägrade högre studier, kanske en yrkesbana som läkare. Fadern Adolf hade dock länge dragits med vacklande hälsa, och efter ett olycksfall avled han den 31 mars, blott 60 år gammal. På dödsbädden hade Adolf tagit löfte av brodern Albert och svågern Abraham Hirsch att ta hand om förlagsverksamhet och bokhandel, hus-trun Sophie och sonen Isidor.

Albert och svågern såg som sin första plikt att ta Isidor ur skolan och sätta honom i arbete. Isidor fick inte ens gå kvar de två månader som återstod till examen. Albert skriver till sin broder Felix: ”Många gånger har jag uppmanat Adolf att sätta Isidor i en bokhandel här hemma och sedan göra en kurs utrikes – men Gubevars, efter gossen har godt hufvud skulle han prompt ha den hvita mössan

Adolf Bonnier med sonen Isidor som föddes in i branschen och planerade en Bellmanutgåva med illustrationer av Carl Larsson.

och Akademiska borgarebrevet. – Jag tror dock att han raskt nog skall kunna sätta sig in i det nödvändigaste, och vill han sedan blott arbeta utan rast och med ifver, så inhemtar han väl snart det nödiga.”

Isidor tycks dock inte ha trivts något vidare bak bokhandelsdisken. Han sålde bokhandeln 1874 och ägnade sig sedan åt förlaget och engagemang i olika branschorganisationer. Han blev också en framstående samlare av bland annat Bellmaniana. Förlagsverksamheten frambringade ett verkligt storverk då Isidor 1884 gav ut en praktupplaga av Anna Maria Lenngrens *Samlade skaldeförsök* med illustrationer av Carl Larsson, som fick ett fint mottagande.

Vad kunde väl falla sig mer naturligt än att Carl Larsson skulle illustrera även Bellman? I ett brev med tack för exemplar av Lenngrensboken skriver Larsson till Isidor den 1 januari 1885: ”Få nu se huru affären går! Jag hoppas den skall gå utmärkt så att Du inom två eller tre år känner Dig manad att utge en illustrerad upplaga av *Bellmans samtliga epistlar*. Ty det är min fasta övertygelse att skall vi tänka på Bellman så böra alla epistlarna illustreras – eller ock ingen; jag vill emellertid icke åtaga mig att illustrera ett ’urval’. Nej, det skall bli något hvartill Norden aldrig sett maken; jag skulle ett par års tid lefva (derhemma naturligtvis) och andas endast för det. Min atelier skulle bli en sann Bellmans-maskerad; alla Stockholms fyllhundar skulle bli kära gäster, alla hautboister och namnsdags-

”Min salig hustru” – Carl Larssons illustration till fru Lenngrens ”karikatyr”, som hon själv kallade dikten. Praktupplagan 1884.

I bilder av det här slaget kommer konstnären bättre till sin rätt än i de storslagna men lite sötaktiga laveringarna med rokokomotiv.

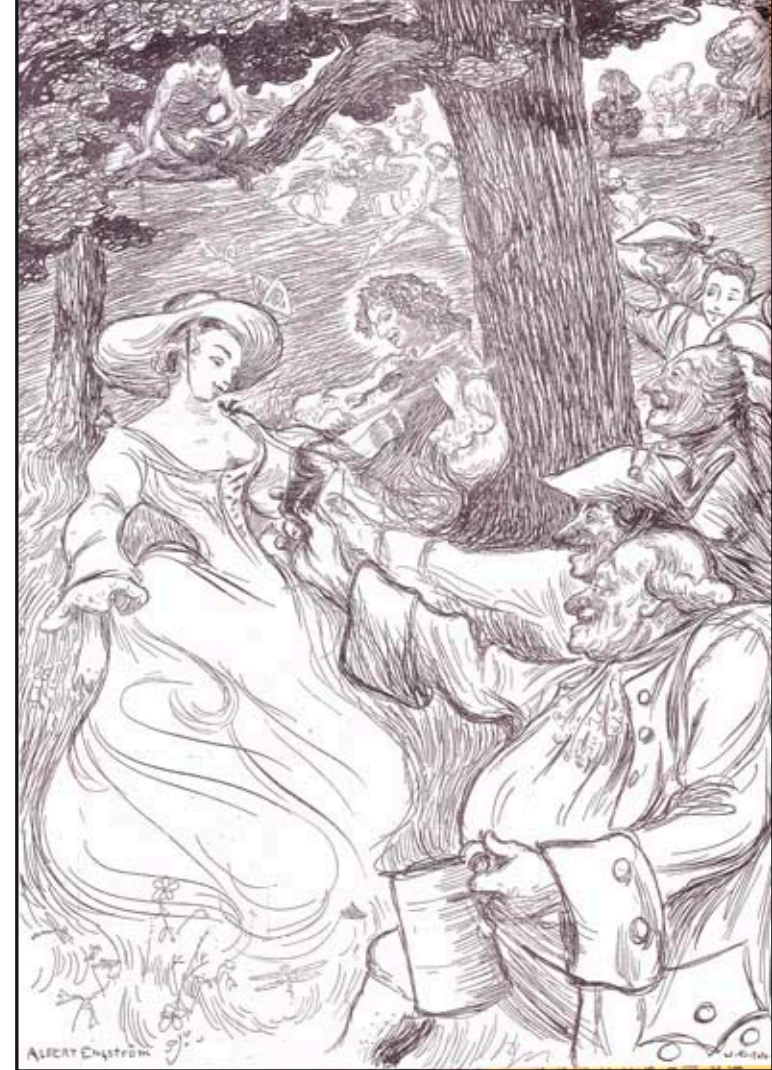
blåsare skulle der får sin varma supamat; stiliga glädjeflickor (Fröjas barn!) skulle der öfvas i menuetter och rococo-quadriller; ett vild huller om buller! Om två år vore härligheten klar och då sparkade vi alla djuren på porten; de finge sjunga i trappan: ces jours de fête sont passés. Tro Du mig, den boken skulle gå åt! I vår tråkiga godtemplartid skulle menniskan i *hela Skandinavien* sätta värde på att få en lustig uppsluppen cavalkad af fulla gubbar och skrattande mamseller. Bellman är en skald för hela norden – 12

millioner människor! Låt vår illustrerade Lenngren först gå ut i Bokhandeln, så kanske du vågar sta!”

Annat kom emellan, men Isidor väcker småningom förslaget till liv och får ett brevsvär från Carl Larsson, daterat Paris den 14 november 1888: ”Käre Bror. Tack för bref och penningar! [...] Bellman! Mina *första* kompositioner med hvilka jag genast gjorde mig bemärkt bland mina kamrater voro just Bellmansmotiver. [...] Bellman var min första ungdomslektyr. Han var inlåst i andra byråådan – då far min hade sina rakknivar och brudgumsväst – för att jag inte skulle få tag i den omoraliske, men af mina fattiga obildade föräldrar afgudade syndaskalden. Nu föreslår Du att jag skulle illustrera honom. Tror Du att man tar det der så på stående fot. Det är min själ inga småsaker. [...] Det skulle från din sida inte bli tal om utgifternas storhet och mångfald och från mig intet tal om förtjenst! [...] Intet hastverk. Och hundra gånger bättre än fru Lenngren – som det också förtjenar. Ty Bellman är dock en Cuccu-pappa! Han är ju *allt*! Så på slutet göra vi en nationalsubskription till hans staty i Sthlm, som jag skall modellera!!! [...]”

”Framför spegeln”, självporträtt 1900. Carl Larsson på höjden av sin karriär. Bellmanboken hade övergivits för andra uppdrag, bl.a. utsmyckningen av Kgl. Operan. I bakgrunden kartongerna till plafondmålningen där. Göteborgs konstmuseum.

Vad Isidor gick miste om. Albert Engströms Ulla Winblad i böljande jugend, Bellman efter C.S. Hallbecks vinjett till Carlén-upplagan. Faunen i trädet med drag av konstnären själv. Söndags-Nisse (troligen 1895).

Isidor tordes inte slå till men återkom till saken under 1892 och får den 3 december till svar: ”[...] Och så är det så snopet att svara nej till denna fråga, ty så måste mitt svar blifva. Jag har nemligen åtagit mig två stora illustrationsföretag

som först måste gå af stapeln [...] Men bittert är det att säga nej till Dig och Bellman!!! Men, ‘vad fan skall en fattig flicka göra!’”

Isidor blir besviken och Carl Larsson skriver ett tröstande brev den 12 decem-

ber. "Ack, käre, jag kan sannerligen ej! Du skulle ha knipit mig medan tid var." Carl Larsson föreslår dock sin ersättare. "Jag har'n. Det är en ung man som just skulle till att ta någon slags kandidatexamen i Uppsala, men så gaf han det tusan och slog sig samman med Liljefors. Förra vintern och denna är han min elev och visar sig som ett verkligt urgeni. Ta'n! [...] så skall jag gerna, oändligt gerna, af intresse för både Bellman, dig och Engström (ty så heter han) låta och gifva all min erfarenhet och alla de råd som kuna vara till gagn."

Isidor förstod sig dock alls inte på Albert Engströms storhet, han menade rentav att "Engström håller på att förstöra skönhetskänslan hos svenska folket genom sin fula gubbar" och hoppades i det längsta kunna övertyga Larsson om projektet, dock utan resultat. 1904 sålde Isidor hela Adolf Bonniers förlag och därmed författarrätten till Bellmans skrifter till Albert Bonniers förlag, som efter Alberts bortgång leddes av dennes son Karl Otto. Också han gjorde flera framstötter till Larsson, men får ett slutligt avslag i ett brev från Larsson i september 1905: "Ja, nu har jag grubblat igenom Bellmanssaken. Jag är icke mannen, såsom både du och jag trodde. Nej då! Men gräsligt lockande föreföll den mig nu. Ack, livet är ju så uselt kort, och jag har fått för mig att det är något annat jag skall stöka undan innan jag kommer på Karons färja."

Här slutar alltså Bellman-historien hos Bonniers för Carl Larssons del. Hur

Larssons illustrationer till Epistlarna skulle ha tätt sig kan vi inget säkert veta. Vart hans ungdomsverk med Bellman-motiv tagit vägen är okänt. Desto mer känd är den stora muralmålningen i Nationalmuseums trapphall där han avbildat Bellman som ackompanjatör till Sergels skulpterande av Amor och Psyche.

Källor: Karl Otto Bonnier, *Bonniers, En bokhandlarefamilj*, IV-V. Albert Bonniers förlag, Stockholm 1931 resp. 1956.

Georg Svensson, *En Bellmanillustrering som aldrig blev av. I Boken i vårt hjärta, En skrift till Thure Nyman. Bokvännerna*, Stockholm 1969.

Den enda betydande bilden av Bellman av Carl Larssons hand, men betraktad av desto fler. Frescomålning i Nationalmuseums trapphall 1896. Större på omslaget till Hwad Behagas? 2019/1.

Vid Mademoiselle Lindströms graf

den 2 Februarii 1779

En blomma, när till afton lider,
Hon slutar sina bleka blad,
Tills solen åter, mild och glad,
Sitt morgonsken kring henne sprider
Och hon upplyftes ur sitt grus;
Sitt späda väsen hon förnyar
Vid vädrens sorl kring fält och skyar
Med nya färgors prål och ljus.

Så liknar nu vår lilla Döda
En blommas prakt och snälla fart;
Hon hastar till sin afton snart
Och är nu gömd från storm och möda,
Från världens gyckelspel och tvång.
Hon bäfvar ej för Dödens domar;
Dess lif i ljus och klarhet blommar
Inunder Änglars vård och sång.

sluter = slutar, *vädrens* = vindarnas,
snälla fart = snabba färd, levnadslopp

En Bellmansk loppbetraktelse

Omslagsbilden, målningen av 1700-talskonstnären Pehr Hilleström ”Ett fruentimber loppar sig vid ljus”, är en scen från vardagslivet. Man gjorde klokt i att löska sig före sänggåendet om man skulle få sova lugnt. Hilleström som i Frankrike studerat för Chardin har influerats av dennes såväl motivval – köksinteriorer, pigor i arbete och samtal – som ljusdunkelmåleri, särskilt suggestivt här med skuggan på väggen.

”Öfver loppan” är en ungdomsdikt av Carl Michael Bellman, avskriften här nedan från 1767 (StU XIII, N:o 41). Lite lagom ekivok, avslutas tidsenligt med en lätt filosofisk betraktelse med önskan om god sömn och om att ödet inte ska bli värre än ett loppe sting. (För lopporna gick det sämre.)

Melodin har sitt ursprung i den populära operan *Annette et Lubin*. Vill man höra den går det bra på Spotify, där den sjungs av Carl Håkan Essmar.

CG

Öfver loppan

Tvänne loppor kom att träta
Med en alltför skamlös röst,
Då de skulle till att äta
på en liten skönhets bröst:
Nå nå Si si Hå hå

Det var nu i höst. :// :

Svarta Ställe, sad'den ena,
Du minsann i fjorton da'r
Ätit aftonval allena,
Då jag arma svultit har:
Nå nå Si si Hå hå

Du får ej bli quar. ://:

Går i dig ej annan föda
Än den sköna saft du drar?
Du kan flykta utan möda
Till en Turk och en Tartar:
Nå nå Si si Hå hå

Och den sköna spar. ://:

Klockan tolf, en farlig timma,
Denna afton slår ditt mod;
För en nagel skall du simma
Upp till örat i ditt blod:
Nå nå Si si Hå hå

Skälm och lifsmarod. ://:

Båda vilja bästa biten
Af den sköna välja ut,
Vipps så kom en annan liten,
Slicka ock sin loppe-trut.
Nå nå Si si Hå hå

Hur det small till slut. ://:

Så står skönhet jämt i fara;
Tiden gör som loppan här:
Lifsbesvärens svarta skara
Stinger dödar och förtär.
Nå nå Si si Hå hå
Si Jon Blund jag svär. ://:

Verlden blif er täck och fager;
Ödet likt ett loppe sting:
Sof nu sött till ljusan dager,
Skåda se'n vår jordaring:
Nå nå Si si Hå hå
Sömn en ljuflig ting. :// :

Med Bellman på stan

Det finns och har funnits många hus och platser i Stockholm som på något sätt hör samman med Bellmans liv och verk. Här inleder vi en serie med Bellmanska byggnader. Först ut är Hökens gata 5 med Ulla Winblad.

Av Mats Hayen

På Hökens Gata 5, i ett i dag försvunnet hus, bodde från nyåret 1772 och till sommaren 1773 tullvisitören Eric Nordström och maka Maria Christina Kiellström. De gifte sig den 12 mars 1772. I augusti 1773 flyttade de till Norrköping.

När Bellman diktade om Maria Christina kallade han henne för Ulla Winblad. Själv bodde han bara ett stenkast bort i Urvädersgränd (i det hus som idag kallas för Bellmanhuset). Vid inget annat tillfälle i livet bodde Bellman och "Ulla Winblad" lika nära varandra som under den här tiden i Katarina församling på Södermalm i Stockholm.

Trähuset på Hökens Gata 5 uppfördes efter den stora brand som drabbade Katarina församling den 1 maj 1723. Då brann nästan alla hus i området ner och kvar fanns ofta bara husgrunder och någon enstaka skorsten. Både det hus som idag kallas för Bellmanhuset och huset

som paret Nordström bodde i byggdes upp efter den stora branden.

Fastigheten Urvädersklippan Större 5 är ett bra exempel på Stockholms livliga handel med tomter vid denna tid. Egen- domar bytte ofta ägare och samma gällde husens hyresgäster. Det är inte ofta man i mantals- och kronotaxeringslängder ser att människor blir kvar i ett hus under en längre tid. Att betala hyra hade låg prioritet hos många och man valde hellre att flytta vidare än att betala sin hyresvärd.

Huset på Hökens gata köptes av en skräddarmästare 1763 (säljare var en skepparänka), såldes vidare till en auktionsvaktmästare 1771, vilken i sin tur sålde det till en trädgårdsmästare 1774. När paret Nordström antecknades i huset ägdes det av auktionsvaktmästaren Jonas Dahlberg.

Här är hela listan på hyresgäster 1772: jungfrun Maria Kiellström (med pigan Johanna), visitören Eric Nordström

(snart hennes make), aktöränkan Hallberg, bankobokhållaren Gern (med svägerska), brevdragaren Hellborg (med pigan Stina), extra bankokanslisten Litsberg, hovskräddaren Burman, skomarkagesällen Lundgren och sjömansänkan Malmberg.

På fotografiet här intill syns huset 1908. På skylten vid ingången står det "Wilhelm Rydell – Kakelugnsmakare".

Ulla Winblads hus på Hökens Gata revs 1927 och ersattes med det hus som står där idag. Den höga byggnaden till

vänster (med bågvalvsporten) finns kvar och i bottenvåningen ligger en pizzeria.

Stockholms kronotaxeringslängder finns digitaliserade och tillgängliga på nätet. Via dessa två länkar hittar du paret Kiellström/Nordström och Carl Michael Bellman år 1772: Kiellström/Nordström: https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060323_00515 Bellman: https://sok.riksarkivet.se/bildvisning/A0060323_00511

Bellman på Nya Zeeland

Om en kort men skön period då svenskundervisning på högre nivå försiggick även i de mest avlägsna delar av världen berättas här. Bellman hade en ledande roll i studentlivet.

År 1966 introducerades ämnet Scandinavian Studies inom The Department of German vid University of Auckland på Nya Zeeland. I undervisningen lyftes från Norge Ibsen fram, från Danmark H. C. Andersen och från Sverige bland andra Carl Michael Bellman.

Den 1 februari 1969 tillträdde Göran Wessberg tjänsten som lektor i detta ämne. Intresset för Scandinavian Studies blev allt större med så småningom ca 50 studenter. Göran och Inger Wessberg kände ett behov av att stärka känslan för de skandinaviska språken ytterligare och kom därför på idén att bilda ett Bellmansällskap, om inte för annat så för att konkurrera med det Goethe Society som redan fanns i Auckland.

Idén vann genast anklang, inte minst när vi betonade att vi skulle försök leva upp till den anda som genomsyrade Bellmans värld. Det puritanska nyzeeländska samhället kände förstås vid den tiden en dragning till "det syndfulla" Sverige (och Danmark).

Att vara lektor i ett så avlägset land innebar också att vara något av en kulturambassadör. Det försökte vi leva upp till i Bellman Society. Här varvades – oftast med Bellmanmusik – mid-sommarfirande (mitt i vintern "down under"), kräftskivor, filmvisningar, föredrag och teaterföreställningar. När tillfälle gavs serverades det danska smörrebröd, svenska kanelbullar och akvavit för att komplettera det goda, starka lokala ölet.

Stor hjälp för att vidga intresset för Bellman hade vi av Paul Britten Austins år 1970 utgivna biografi på engelska liksom hans översättningar till engelska av någ-

ra epistlar samt inte minst inspelningar på engelska av Martin Best och William Clauson. Den senares skiva med Bellmansånger hittade en av studenterna i en lokal skivaffär, och glädjestrålände kunde han låta spela upp den vid ett seminarium. Alla som studerade Scandinavian Studies var automatiskt medlemmar i Bellman Society – det var för övrigt gratis – men även skandinaver (mest danskar, de älskar ju också Bellman) och andra intresserade i Auckland var välkomna till sammankomsterna.

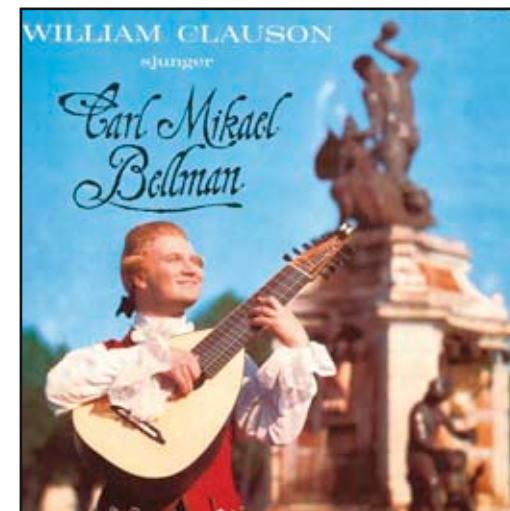
År 1972 övertog Ivo Holmqvist förordandet som lektor och tillsammans med hustrun Ingvor höll han liv i sällskapet fram till år 2001, då

Scandinavian Studies tråkigt nog lades ner.

Men ända till det bittra slutet var Bellman Society fortsatt livskraftigt med olika fester under terminerna och vid den årliga Great Scandinavian Xmas Weekend kring Lucia, då Valhalla hyrdes, en bondgård som Danska föreningen i Auckland visligen skaffat sig. Luciatåg, traditionell julmiddag, jultomte, julsånger och inte minst Bellman. Bellman Society blev på detta sätt synonymt med en institution som såg som sin uppgift att inte bara förmedla kunskaper utan också tillgodose studenternas behov av och önskemål om otvunget socialt umgänge – helt i Carl Michael Bellmans anda.

Göran Wessberg Ivo Holmqvist

William Clausons insjungningar av Bellman stod högt i kurs hos studenterna.

Nya medlemmar

Vi hälsar våra nya medlemmar välkomna. Tack alla som stödjer vårt arbete! Vi hoppas ni ska få glädje av det.

Sven Hagströmer, Stockholm
Hanna Hallberg, Uppsala
Marcus Dahlin, Tyresö

“Du har väl betalat medlemsavgiften?”

Om du inte betalat för 2021 är det dags nu!
Vi ser fram mot att du fortsätter att stödja Bellmans-sällskapet.

Enskild medlem **250 kr**, familj på samma postadress **350 kr** och för ungdom upp till 25 år **100 kr**.

Plusgirokontonumret är **45 19 50-0**.

Ange namn och gärna e-postadress på inbetalningen.

Osäker på om du redan betalat? Fråga skattmästaren via e-post kristiangustavson@gmail.com (mobil 073-988 14 39).

*Gumman på Thermopolium, Ep. 9. Teckning
Yngve Berg.*

Bacchi Calender

I januari månad, Gutår!
Så köpte jag mig en väst drap d'or.
Sen köpte jag i Stakens gränd
En råck nyss vänd.
Och uti Martii månad, Cousine,
Så köpte jag, oändligt fin,
En Natträck af pärlfärgadt satin.
Slå i mer vin.
Hurra! från Mars till Maj, kära vän.
Så hade jag ingen fyrk mer igen,
Och hvarken Byxor, Råck eller Skor.
Drick, drick, drick, drick min Bror!
Från Junii, Julii, så til August,
Intil September, söt och förtjust,
Så satt jag naken, full och ful.
Och så kom jul.

Fredmans sång nr 17
Teckning: Yngve Berg

AVSÄNDARE
Bellmansällskapet
c/o Kristian Gustavson
Fyrverkarbacken 42
11260 Stockholm

pp Sverige, Port Payé

Vandra med Bellman i vår!

Söderpojken Carl Michael på mammas gata

är temat för en (coronasäker) vandring på Södermalm under Olof Holms ledning. Olofs guidade turer är oerhört uppskattade. Han kan sin stad och han kan Bellman.

Söndagen den 9 maj kl. 14. Samling på Maria kyrkogård.

Anmälan till Olof Holm olofholm49@gmail.com, 070-878 99 71, senast den ? Begränsat antal platser.

Bellman och Gustav III i Hagaparken

– historik och musik bjuder vår Gustav III-expert Jennie Nell och vår Bellmankunnige trubadur Bengt Jonshult.

Söndagen den 13 juni kl. 14. Samling vid det mellersta Koppartältet.
Ta gärna med pick-nick-korg!

Som alla vet är ingenting säkert under pandemin. Vi återkommer på hemsidan bellman.org och i vårt e-nyhetsbrev till er som uppgivit mejladress.

Hvad Behagas?, Bellmansällskapets medlemsblad, utkommer med 4 nummer om året.

Ansvarig utgivare: Mats Hayen. Redaktör: Catharina Grünbaum
Form: Tommy Grünbaum. ISSN 1104-4683.